

Sygn. akt II K 1202/15

(1 Ds. 52/15, 1 Ds. 62/15)

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 sierpnia 2016r.

Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Jachniewicz

Protokolant: Katarzyna Tymińska

pod nieobecność Prokuratora

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 23 sierpnia 2016r., 17 listopada 2016r., 24 stycznia 2017r., 25 kwietnia 2017r., 3 sierpnia 2017r., 7 listopada 2017r. sprawy:

Ł. J., syna J. i S. z domu S., urodzonego (...) w G.

oskarżonego o to, że:

1. w dniu 15 grudnia 2014 roku w G. przy ulicy (...), wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci kamery monitoringu marki B., gdzie wartość strat wyniosła 700 złotych, czym działał na szkodę Wspólnoty Mieszkaniowej ulica (...), tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k.

2. w dniu 089 stycznia 2015 roku w G. przy ulicy (...), działając wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą zabrał w celu przywłaszczenia mienie w postaci dwóch kamer monitoringu marki G. o łącznej wartości 1600 zł, czym działał na szkodę Szkoły Podstawowej nr (...) w G., tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 k.k.

I. oskarżonego Ł. J. uznaje za winnego popełnienia przestępstw zarzucanych mu w aktach oskarżenia, ustalając jednocześnie, że działał on w warunkach ciągu przestępstw i za to, przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k., art. 37 a k.k., art. 34 § 1, § 1 a pkt 1k.k., art. 35 § 1 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydzieści) godzin miesięcznie;

II. na mocy art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary ograniczenia wolności zalicza oskarżonemu okres pozbawienia wolności w sprawie w dniu 04.01.2015r. od godz. 21:55 do 06.01.2015r. do godz. 15:25 oraz w dniu 8.01.2015r. od godz. 17:20 do godz. 20:05, przyjmując, że jeden dzień pozbawienia wolności równy jest dwóm dniom kary ograniczenia wolności;

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. S. (1) kwotę 982,80 zł (dziewięćset osiemdziesiąt dwa złote 80/100) za obronę oskarżonego udzieloną z urzędu;

IV. na mocy art. 626 § 1 k.k. w zw. z art. 624 § 1 k.k. zwalnia oskarżonego od obowiązku poniesienia kosztów sądowych w sprawie.

Sygn. akt II K 1202/15

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 15 grudnia 2014 roku Ł. J. razem z kolegą K. K. szli ulicą (...) w G.. Wpadli na pomysł kradzieży kamery monitoringu z budynku. Ł. J. pomógł K. K. wejść na daszek nad drzwiami wejściowymi, gdzie była zawieszona kamera, a sam stał na czatach. K. K. wyrwał kabel zasilający z odkręcił kamerę. Wówczas Ł. J. zauważył jadący radiowóz i uciekł. K. K. zeskoczył z kamerą na ulicę i także uciekł. Kamera została przez niego sprzedana osobie trzeciej. Skradziona kamera była własnością Wspólnoty Mieszkaniowej K. (...). Była to kamera marki B., jej wartość wynosiła około 700 złotych.

Dowód: wyjaśnienia Ł. J. z 209 akt II K 782/15, 82-83; częściowo zeznania K. K. –k. 63-65, 220-221 akt II K 782/15, k. 151-152; zeznania R. D. –k. 3 akt II K 782/15, 103v; zapis z monitoringu –k. 5; faktura –k. 6, 194; protokół przeszukania osoby –k. 20-22, 38-39, protokół przeszukania –k. 28-29, 41-42, protokół oględzin –k. 69-60, 186, protokół eksperymentu procesowego –k. 68-69

W dniu 8 stycznia 2015r. oskarżony Ł. J. razem z T. G. i M. S. (2) udali się na ulicę (...) w G.. Tam postanowili dokonać kradzieży kamer z terenu boiska znajdującej się na tej ulicy (...). M. S. (2) wszedł na dach znajdującego się na boisku garażu i zerwał dwie kamery monitoringu ze słupa stojącego obok garażu, następnie podał je T. G.. Ł. J. stał w tym czasie „na czatach” obserwując pobliski teren. Po chwili na miejscu znaleźli się funkcjonariusze policji, na których widok sprawcy kradzieży zaczęli uciekać. Po krótkim pościgu zostali ujęci. Przy M. S. (2) ujawniono jedną ze skradzionych kamer. Zabezpieczono także drugą z kamer, którą M. S. (2) odrzucił w trakcie ucieczki. Wartość obu skradzionych kamer wynosiła łącznie około 1600 złotych.

Dowód: wyjaśnienia Ł. J. –k. 66-67 akt II K 399/15, k. 82-83; zeznania T. G. –k. 69 akt II K 399/15, k. 131; zeznania M. S. (2) –k. 63 kat II K 399/15, k. 120; zeznania T. B. –k. 21-22 akt II K 399/15, 102 v, zeznania Ł. G. –k. 23-24 akt II K 399/15, 102v, zeznania B. S. –k. 30 akt II K 399/15, 103, zeznania P. M. –k. 122 akt II K 399/15, 103-103v; zeznania M. T. –k. 34-34v akt II K 399/15, 119; protokół zatrzymania osoby –k. 2-2v, 15, 10; Protokół przeszukania osoby –k. 4-5, 12-13, 17-18; protokół zatrzymania rzeczy – k.. 7-9, 52-55, protokół oględzin –k. 25-25v, 32-32v, protokół przeszukania –k. 38-39, 43-44, 48-49, faktura VAT FS (...) –k. 90, dokumentacja fotograficzna z oględzin –k. 106-108, protokół oględzin –k. 110-111, protokół okazania –k. 121-123

Ł. J. ma 22 lata. Wykształcenie zawodowe. skJest uzależniony od narkotyków i alkoholu. Jest kilkakrotnie karany za przestępstwa przeciwko mieniu. Był także kilkakrotnie leczony z powodu uzależnienia. W okresie od czerwca do października 2017r. przebywał w Ośrodku (...) w S., gdzie dobrowolnie poddał się kolejnemu leczeniu.

Dowód: dane o karalności –k. 140-141, karta informacyjna –k. 145, zaświadczenie lekarskie –k. 150

Sąd zważył następująco:

Stan faktyczny w sprawie Sąd ustalił na podstawie zeznań świadków, nagrań z monitoringu, dokumentów zgromadzonych w sprawie i wyjaśnień samego oskarżonego.

Wyjaśnieniom oskarżonego Sąd co do zasady dał wiarę, ponieważ zgodne są z zeznaniami współsprawców przestępstw. Ich treść znajduje także odzwierciedlenie w nagraniach z monitoringu, protokołach oględzin, zeznaniach funkcjonariuszy policji i przedstawicieli pokrzywdzonych.

Wątpliwości w sprawie nie budziły zeznania świadków T. B. i Ł. G. – funkcjonariuszy policji. Ich zeznania są zgodne i niesprzeczne z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie.

Za wiarygodne należało także uznać zeznania B. S., P. M. i R. D. – przedstawicieli pokrzywdzonych, którzy zeznawali głównie na okoliczność zauważenia faktu kradzieży i wartości skradzionych kamer. Ich zeznania były konsekwentne.

Wiarygodne były także zeznania M. T., który zawiadomił policję o kradzieży kamer na ulicy (...) – jego zeznania były logiczne, spójne i zgodne z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie.

Co do zasady Sąd dał także wiarę zeznaniom współsprawców kradzieży kamer na ulicy (...) S. i T. G., którzy przyznali się do winy i opisali okoliczności kradzieży. Zeznaniami K. K. Sąd dał wiarę tylko w zakresie w jakim składał on pierwsze wyjaśnienia w charakterze podejrzanego w sprawie II K 782/15, w których przyznał się on do winy i dokładnie opisał przebieg kradzieży, w sposób zbliżony z wyjaśnieniami oskarżonego. Sąd nie dał wiary zeznaniom K. K. złożonym na rozprawie w sprawie Ł. J., w których – w imię koleżeńskej solidarności – zaprzeczył, by kiedykolwiek dopuścił się kradzieży wspólnie z oskarżonym J.. Takie stanowisko świadka pozostaje w sprzeczności z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie.

Znaczenia w sprawie nie miały de facto zeznania Z. Z., A. D., Ł. K. , Ł. P., I. O. i M. B..

Przy ustalaniu stanu faktycznego Sąd wziął pod uwagę dokumenty zgromadzone w sprawie, w tym protokoły oględzin nagrań z monitoringu, same nagrania, protokoły zatrzymania, przeszukania i pozostałe dokumenty, w tym złożone przez oskarżonego. Dokumenty te nie budziły wątpliwości co do ich autentyczności, nie były także kwestionowane przez strony.

Mając na uwadze zgromadzony stan faktyczny Sąd uznał oskarżonego Ł. J. za winnego popełnienia zarzucanych mu przestępstw. Oskarżony w przypadku obu czynów działał wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w ramach przyjętego podziału ról. Swoją świadomością i wolą obejmował fakt dokonania kradzieży. Jego zachowanie wypełniło znamiona przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. Oskarżony działał przy tym w warunkach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 k.k. Przestępstwa popełnione były bowiem w krótkich odstępach czasu, a oskarżony działał w podobny sposób.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd miał na względzie treść art. 53 k.k. bacząc by kara nie przekraczała stopnia winy i odpowiadała poczuciu sprawiedliwości społecznej.

Jako okoliczność obciążającą Sąd wziął pod uwagę przede wszystkim dotychczasową karalność oskarżonego za przestępstwa przeciwko mieniu.

Z drugiej strony na względzie trzeba było mieć stosunkowo niewielką wartość skradzionego mienia, co wpływało na umiarkowaną ocenę społecznej szkodliwości czynu, podrzędną rolę oskarżonego przy popełnianiu przestępstw, przyznanie się do winy i wyrażenie przez oskarżonego skruchy. Istotną okolicznością było to, że oskarżony dobrowolnie podjął leczenie odwykowe i w czasie ostatniej rozprawy przedłożył zaświadczenie lekarskie wskazujące na brak konieczności detoksykacji. Powyższe wskazuje na to, że oskarżony ma szansę na resocjalizację, podjęcie zatrudnienia i zaprzestanie wnikania się w kradzieże.

Mając powyższe na uwadze Sąd za zasadne uznał zastosowanie w przypadku oskarżonego art. 37 a kodeksu karnego i wymierzenie oskarżonemu zamiast kary pozbawienia wolności, kary ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie. Kara także, po ukończeniu przez oskarżonego leczenia odwykowego, będzie spełniała dodatkową funkcję resocjalizacyjną, pozwoli oskarżonemu na uzmysłowienie mu na czym polega praca i obowiązek jej systematycznego wykonywania. Nałożone obowiązki pomogą także oskarżonemu w utrzymaniu abstynencji. Mając na uwadze powyższe Sąd wymierzył oskarżonemu w.w karę w wymiarze roku, zobowiązując go do wykonywania prac społecznych w wymiarze 30 godzin miesięcznie. Sąd zastosował przy tym przepisy obowiązujące w czasie wyrokowania (art. 37 a k.k.) a nie przepisy obowiązujące w czasie popełnienia przestępstwa (art. 58 § 3 k.k.) , uznając nowe przepisy za względniejsze dla oskarżonego.

Na mocy art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary ograniczenia wolności Sąd zaliczył oskarżonemu okresy zatrzymania w sprawie.

Sąd zasądził także od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy oskarżonego z urzędu wynagrodzenie zgodnie z odpowiednimi przepisami i zwolnił oskarżonego od kosztów sądowych w sprawie, z uwagi na jego sytuację osobistą i majątkową.